Leaning During an *Aliya*

Q I often see people lean on the *bima* during their *aliyot*. Is that a problem? Should I tell them not to lean?

1. משנה וגמרא, מגילה כא עמ' א

משנה. הקורא את המגילה עומד ויושב. ...
גמרא. תנא: מה שאין כן בתורה. מנהני מילי? אמר רבי אבהו: דאמר קרא "ואתה פה עמד עמדי"

2. טור אורח חיים סי' קמא

וצריך לקרות מעומד, דתנן: "הקורא את המגילה יושב יצא, מה שאין כן בתורה." ומטעם זה נמי צריך ליזהר שלא לסמוך, דאמרינן בפרק ב' דזבחים: עמידה מן הצד, פירוש: על ידי סמיכה, איכא בינייהו– לרבנן לא הוי עמידה

3. שולחן ערוך אורח חיים סי' קמא סע' א

צריך לקרות **מעומד, ואפילו לסמוך עצמו** לכותל או לעמוד, אסור אלא אם כן הוא בעל בשר. הגה: **וכן החזן הקורא** צריך לעמוד עם הקורא (מרדכי הלכות קטנות).

4. מגן אברהם שם ס"ק א

מעומד – כב"ח סימן תר"ן, דאפילו בדיעבד לא יצא, וצריך לחזור ולקרות, וכן משמע לשון הטור והג"מ; אבל ממה שכתב הרב בית יוסף בשם רש"י משמע דדוקא לכתחלה קפדינן, אבל בדיעבד יצא, עיין שם. וכן מוכח מסוף פרק ז' דסוטה, דאמרינן דהמלך קורא יושב ואי איתא דאפילו בדיעבד לא יצא, משום כבודו של מלך לא שרי לכתחלה, וכהאי גוונא דייקינן בחושן משפט סימן כ"ח גבי עדות, ויש לחלק:

מגן אברהם שם ס"ק ב

ואפילו לסמוך עצמו – היינו אפילו סמיכה קצת, שאם ינטל אותו דבר לא יפול, גם כן אסור, דצריך לעמוד באימה:

משנה ברורה שם ס"ק ה

וכן החזן הקורא – והוא הדין הסגן שעומד אצל הספר תורה [שערי אפרים]. עוד כתב שם: פעמים שהספר תורה ארוכה וגדולה הרבה והקורא שצריך לקרות מתוך הכתב וכן העולה שצריך לראות בספר תורה מה שמקרא לפניו ולקרות אחריו בלחש, ואי אפשר להם לראות בראש הדף אם לא כששוחין עצמם סמוך לספר תורה, ועל ידי זה בא לידי סמיכה על השלחן, יש להתיר, שהרי נראה לכל שאין סמיכה זו דרך גאוה שזהו כשעומד זקוף וסמוך, אבל זה שעומד מוטה וכפוף עמידה באימה הוא ויכול לעמוד סמוך [וכן בסגן שעל פי רוב עבודתו הוא שהוא אוחז ביד העשוי מכסף להורות לפני הקורא באיזה שורה ותיבה שהוא עומד עתה ולפעמים אי אפשר לו כי אם כששוחה עצמו וסומך על השלחן, מותר] אך יזהר שאחר שיקרא השורות העליונות מראש העמוד ויגיע בחצי העמוד או קרוב לו שאפשר לו לראות היטב בלי סמיכה, יזקוף משחייתו כדי שלא יצטרך להיות סמוך כלל – עד כאן דבריו: